

Ἐνθ' αὖτις δημοσιεύει ἔγγραφον ὑπὸ χρονολ. 20 Ἀπριλίου 1390 μελαπ-
 φρεσμένον ἐν τοῦ Παλαιῦ, ἐν ᾧ ἀναφέρεται ὅτι οἱ κάδοιμοι τῆς Τήνου ἐ' Μυ-
 νου, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γεωργίου Γαίτση, αὐτοεμήλω, λήθονται ὑπὸ τῶν
 κυριαρχῶν τῆς Ἐνιπληῆς δημοκρατίας, ἀφ' οὗ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν σινοπὸν Ἰ-
 ὶον τὸν Λαλίνον ἐπίσημον τῆς ἐπαρχίας Ἰων Μαρίδιον Κουριόδη πρὸς τὸν ἐν
 Χαλκίδι ἐδρεύοντα βαῖλον Γουλιέλμον Κουϊρίνον, τὸν διοικῶντα τὴν εὐβοικὴν
 ἐν ὀνόματι τῆς Βενετικῆς δημοκρατίας. Ὁ πληρεξούσιος τῶν Τυνίων ἐνώπιον
 τοῦ βαῖλου καὶ τῶν συμβούλων τοῦ ἐκτενεῖ τοὺς κάδοιμους τῶν ἀνωτέρω
 νήσων ὑπομῶν τῆς Ἐνιπληῆς δημοκρατίας, ὑπὸ τῶν ὅρων ὅμως καὶ σεβασθῇ
 ἡ δημοκρατία τὰ διακείμενα, καὶ ἔθιμα τῶν διοικητοσίων καὶ λοιπὰ,
 ἀπὲρ ὑπὸ τὸν Γαίτην ἐνεύτηντο οἱ κάδοιμοι. Ὁ βαῖλος δέχεται ὡς ἐκπρό-
 σωπος τῆς Βενετίας, τὴν προσφορὰν καὶ ἀποστέλλει ὡς μεβεβήτην τὸν
 Νικόλαον Βενιέρον καὶ προλείπει, διὰ τοῦ ἔγγραφου, τοῦ Τυνίᾳ καὶ τὸν
 σέβονται, καὶ τοῦ παραδῶσαν τὴν κληρὶν καὶ αὐτὴν περιδοίαν τοῦ
 Γεωργίου Γαίτση, καὶ τῶν γνωστοποιῶν καὶ αὐτῶν ὅτι δὲ διοικητῇ διελάχθη

τα' διαλεχῇ ἢ ἐπιλεχῇ τα' προνόμια ἐν γένει, τα' ἔθιμα τιν ἢ τα' δικαιώμα-
τα τιν ἢ τα' μὴ ἐπιλείψῃ τὰ ἐπιβαρυνθῶσι πολὺ ἢ ἐνοχληθῶσι διὰ τε-
λευτικῶν δακρυῶν ἢ ἄλλου φόρου, παρὰ τὰ πληρώνουν μόνον ἐκείνη
οὗ ἐπέβαλε ὁ βαρβαρομαῖος Γαίζης. —

